

A MEGTÉVESZTŐ KEGYELEM

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. október 27.

Isten Igéjének szenteljük a figyelmet, a legfőbb figyelmet. Azt a címet adtam a mai tanításnak, hogy: *A megtévesztő kegyelem*. Hogy miért ez a cím, majd az üzenetből ki fog derülni. Itt Európában, Magyarországon és a keresztény társadalomban november elsején egy hagyományt ünnepelnek, ez az úgynevezett mindenszentek és másodikán pedig van a halottak napja. Mivelhogy közeleg ez az időszak, ezzel kapcsolatban szeretnék Isten kegyelméről beszélni. Nagyon sokan vannak, akiknek elköltöztek a szerettei, a hozzátartozói, vagy közeli családtagjai. Mi egy olyan kultúrkörnyezetben élünk, ahol ez egy ünnep, sőt állami ünnep és azért szeretnék erről beszélni, hogy hívóként, keresztényként miként éljük meg, hogyan álljunk ezekhez az ünnepekhez.

Ennek kapcsán nem egy nagyon komoly tematikus tanítást hoztam, hanem szeretném megnézni, hogy mit mond Isten Igéje, hogy egyáltalán honnan származik ez, egyáltalán hogyan álljunk hozzá. Azt, hogy milyen kultúrába születik bele valaki, nem választhatjuk meg. Mi itt élünk Európában, Magyarországon, ahol ez ünnep és hívők, nem hívők valamilyen szinten kapcsolódnak ehhez a hagyományhoz. A Biblia egyébként világosan tanítja, hogy hogyan álljunk egyáltalán ezekhez a hagyományokhoz. Az 1Korintusi levél 10. rész 31–32. ígeverse írja, hogy ne botránkoztassatok meg se zsidókat, sem görögöket, sem az Isten gyülekezetét.

1Korintus 10,31–32.

31. Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekedtek, mindent az Isten dicsőségére tegyetek.

32. Meg ne botránkoztassátok se a zsidókat, se a görögöket, se az Isten gyülekezetét.

Ez mindig kérdés keresztényként, hogy hogy álljunk a világi dolgokhoz, hogy álljunk a világi ünnepekhez. Ugyanilyen a karácsony, hiszen tudjuk, hogy Jézus nem karácsonykor született, de akkor ünnepeljük a születésnapját, vagy akár minden nap megünnepelhetjük, hogy Ő testté lett. Ezek az ünnepek általában pogány háttérből jöttek. Annak idején a Győzedelmes Nap ünnepét, a Napistent ünnepezték, Sol Invictus hívők voltak, pogány népek voltak. Konstantin egyesíteni akarta a pogány meg a keresztény vallásokat. Ez egy politikai döntés volt és erre a napra, december 24-re, a napéjegyenlőség idejére tették a karácsony ünnepét.

Mi ez a mindenszentek, vagy egyáltalán, hogy jön ez itt a képbe? Mitől keresztény ünnep ez, vagy miért ünnepeljük, vagy mi ennek a háttere? Végeztem egy kis kutatást. Egyébként az egyház történelemben ezeket tanítják és megnézzük egy kicsit a történelmi hátterét, hogy tudjuk hova tenni ezt az egészet. Tudjuk, hogy Isten nem a holtak, hanem az élők Istene. Tehát akik eltávoztak Krisztusban, azok Jézussal vannak és örökkön örökké Jézussal lesznek. Ők valójában nem haltak meg, hanem most élnek igazán, ahogy ezt az egyik nagyon híres, nagyon ismert prédikátor, Billy Graham mondta, hogy amikor azt a hírt terjesztik rólam, hogy meghaltam, akkor el ne higgyétek, mert most élek csak igazán, csak egyszerűen laccímet cseréltem. Tulajdonképpen az elköltözés ugyanezt jelenti és nem szabad, hogy a keresztényeket, a hívőket ez szomorúsággal töltse el.

Amikor Mózes meghalt, akkor Isten engedett egy harmincnapos gyászt Izrael népének és azt mondta: de innentől kezdve a gyásznak vége! A Zsidókhoz írt levél is írja, hogy nem szabad hagynunk, hogy a keserűség bármilyen gyökere felnövekedjen az emberben és az hatalmat vegyen rajta, azért is hoztam ma ezt az üzenetet. Vannak, akik ilyenkor depresszióba esnek, vagy talán uralmat vesz rajtuk a magányosság érzete és rossz érzéssel töltik el ezek a hagyományok.

Először is honnan származik ez az egész? A Bibliában nem olvasunk ilyen ünnepről és nem olyan túl régi ez az ünnep. A halottak napját hivatalosan a X. században vezették be és azóta ünneplik. Az ünnep konkrétan 998-ban, tehát Krisztus után vált hivatalossá. Szent Odilo clunyi bencés apát elrendelte, hogy november 2-án emlékezzenek meg az elhunytakról. Néhány szót azért szólok róla, hogy a történelmi hátterét értsük meg, hogy honnan származik az egész. Tehát ezt a hagyományt ugye először a clunyi bencés kolostorban követték, majd gyorsan elterjedt az egész

katolikus világban, a római egyházban, a római katolikus világban. Miért történt mindez? Azt mondja, hogy a különböző, az ősi népi halottkultuszokból eredő hagyományokat keresztény formába akarták önteni.

Erről kell néhány szót szólni, hogy mi az a clunyi kolostor. Aquitániai Vilmos herceg 910-ben alapította a bencés regula szerint. Annak idején a keresztény egyház nagyon mély válságban volt. A pápaság nem volt akkor éppen a helyzet magaslatán, már ami az erkölcsiségét illeti és ez az Aquitániai Vilmos megalapította ezt a kolostort a bencés rend szerzetessége szellemiségében. A lényege az egésznek az volt, hogy ez az apátság teljesen független volt. Független volt a pápaságtól és független volt a világi hatalomtól. Egy reformmozgalomként indult Franciaországban, Cluny városában és hatalmas sikereket ért el, mert több száz ilyen, a clunyi apátsághoz tartozó bencés kolostor látott napvilágot. Ez gyakorlatilag arra irányult, hogy megreformálják az egyházat. Jó szándékkal indult, hogy azokat a pogány halottkultuszokat felszámolja és a Biblia fényében adjon neki értelmet, aztán az egy más dolog, hogy az idők folyamán hova fajult ez az egész.

A lényeg az, hogy ilyenkor az emberek, ezen a napon, november 2-án, halottak napján emlékeznek meg a szeretteikről, ilyenkor virágokat visznek a sírokra, gyertyát gyújtanak, ez a hagyomány. A hagyománnyal nem tudunk mit kezdeni, a hagyomány az hagyomány, nem tudunk megváltoztatni ilyen hagyományokat, inkább arról kell beszélni, hogy hogyan kapcsolódjunk ehhez az ünnephez. Mi az, amit mi tudunk tenni ezzel kapcsolatban és hogyan lehet ezt az Isten országának hasznára fordítani, ha már egyszer egy ilyen helyzetben vagyunk. Éppen ezért mindenképpen beszélnünk kell a megváltásról, beszélnünk kell arról, hogy mi történik az emberekkel, miután eltávoznak ebből a földi világból és átlépnek egy másik dimenzióba.

Először is nézzük az Igét, hogy mit mond a kegyelemről!

Titus 3,4–7.

4. De amikor a mi üdvözítő Istenünknek jósága és az emberekhez való szeretete megjelent,

5. Nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az Ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Szellem megújítása által,

6. Amit kitöltött reánk bőséggel a mi Üdvözítőnk, Jézus Krisztus által;

7. Hogy az Ő kegyelméből megigazulván, örökösök legyünk az örök élet reménysége szerint.

Amiről a Titus levél beszél, egy örök kegyelem. Az örök kegyelem. A görög charis szóból fordították a kegyelem szót, tehát a charis kegyelmet jelent. Isten áldása, egy meg nem érdemelt, ki nem érdemelt szeretete, ki nem érdemelt áldása. Így lehetne valahogy megfogalmazni Isten feltétel nélküli szeretetét, amit kegyelemnek nevezünk és ez a kegyelem egy örök kegyelem. Azért mondom, hogy van a megtévesztő kegyelem, mert bár hirdetik Isten kegyelmét, hogy kegyelemből igazulunk meg hit által és így válunk igazzá Isten előtt, mégis, miután elmondják a megigazulás módját, hogy hogyan tudunk Isten előtt igazzá válni, utána mégis úgy gondolják, hogy a kegyelem csak egy időleges kegyelem. Az csak addig szól, amíg a bűnös hívővé nem válik, de aztán utána már véget ér az Isten kegyelme, utána már, ha valaki bűnös életet él, akkor a pokolba fog kerülni, még azt is tanítják. Hallottam olyan keresztény üzeneteket, hogy ha dohányzol, iszol, hogyha nem tudom milyen életet élsz, akkor a pokolba fogsz kerülni, de ez egy szemenszedett hazugság, hiszen a megigazulás teljesen Isten kegyelméből van, amint ezt az Efézusi levél 2. része mondja, mégpedig a 8. és 9. igevers:

Efézus 2,8–9.

8. Mert kegyelemből tartottatok meg, hit által; és ez nem tőletek, van: Isten ajándéka ez;

9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne dicsekedjék.

Így szól az Írás. Tehát a kegyelem százszázalékban Isten ajándéka. Nem tudjuk kiérdemelni, nem tudunk megdolgozni érte, ingyen kaptuk. Tehát nem vásárolunk Istentől üdvösséget, nem a cselekedeteinkkel tudjuk azt megszerezni. A Kolossé levél azt tanítja, hogy ahogy megismertétek a Krisztust, ahogy elfogadtátok a Krisztust, ugyanúgy maradjatok Őbenne. Hogy fogadtuk el? Hit által. Mindent hit által kapunk Istentől és mindent kegyelemből kapunk. Tehát az a megtévesztés,

hogy Isten kegyelme megszűnik, miután újjászülettünk, utána már a cselekedeteink miatt akár el is kárhozhatunk, ezt a Bibliában nem láthatod igazolva, bár vannak olyan versek, amiket félre-magyaráznak. Nagyon sokszor kérdeztem meg embereket, hogy mi az a konkrét bűn, nevezze meg, ami miatt egy hívő a pokolba tud kerülni, mutassa meg a Bibliában. Nincs ilyen! Természetesen vannak arra utaló igehelyek, hogy a bűn mindenképpen rossz. A bűn mindenképpen tönkreteszi az embert.

Akkor miért tanítják ezt? Miért vannak ezek a tanítások? Úgy gondolják, ha az embereket megijesztik a pokollal, azzal, hogy elkárhoznak, akkor majd ettől meg fognak változni. De ez megint egy szemenszedett hazugság, mert azt mondja az Írás, hogy Isten szeretete az, ami megtérésre indítja az embereket. Ami arra indítja az embereket, hogy megváltozzanak.

Titus 3,5.

5. Nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk (...)

Nagyon érdekes dolog, és sokan úgy gondolják, hogy ha jól viselkedünk, ha jól cselekszünk, akkor majd Isten üdvözít bennünket. Ha ez nem így történik, akkor Isten nem fog üdvözíteni. Tehát ezek a tévhitiek terjengenek Krisztus megváltói munkáját teljesen figyelmen kívül hagyva és értéktelennek tartva.

Titus 3,5.

5. (...) hanem az Ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Szellem megújítása által,

Tehát, amikor újjászületünk, akkor új teremtéseké válunk Krisztusban. Istenhez tartozóvá lettünk. Beleszülettünk Isten országába. Ez abszolút nem a mi érdemünk. A mi részünk ebben az, hogy elfogadjuk mindazt, amit Jézus megtett értünk. Ugyanúgy, ahogy beleszületett ebbe a fizikai világba, semmi részed nem volt benne. Egyszerűen beleszületettél, ha itt születted meg, akkor magyar állampolgár vagy. Ha bűnös életet élsz mondjuk, vagy bűnöző életet élsz, azzal nem veszíted el az állampolgárságodat, igaz? Lehet, hogy becsuknak, lehet, hogy tényleg pokol lesz az életed és látjuk, hogy ha valaki nem megfelelően éli az életét és nem megfelelő az életvitele, akkor bizony kerülhet kellemetlen helyzetbe. Isten országában ez az egész nem így van. Azt mondja továbbá a 6-os vers:

Titus 3,6.

6. Amit kitöltött reánk bőséggel a mi Üdvözítőnk, Jézus Krisztus által;

Tehát az üdvösség, az örök élet száz százalékban Isten kegyelme és, hogy ezt a kegyelmet mi elfogadjuk, ahhoz a hitünkre van szükség és a Római levél azt is meghatározza, hogy miben kell hinnünk. Abban, hogy Jézus feltámadt a halálból. Ez a hitünk alapja. Tehát az üdvösség kérdése az a mi hitünk. A felnövekedésünk során, illetve a Krisztusban való növekedésünk során számtalan olyan hibát, számtalan olyan dolgot fogunk elkövetni, ami nincs a hasznunkra és nincs a javunkra. Nézzük meg ugyanebből a levélből a 2,11-es igeverset, hogy miért magyarázzák félre a kegyelmet és miért megtévesztően használják. Sokan úgy gondolják, hogy a kegyelem az embereket a bűnre sarkallja és nagyon sokszor hallom azt a kifejezést, hogy szélsőséges kegyelem, de ilyen kegyelem nincs! A Bibliában ilyen kegyelem nincs, a Biblia ilyet nem ír, hogy szélsőséges kegyelem. A kegyelem mindenképpen szélsőséges, mert teljesen ingyenes, nem tudunk tenni semmit érte, tehát a kegyelem mindenhogyan szélsőséges.

Most nézzük meg, hogy mit mond a Biblia a kegyelemről, amitől annyira félnek és annyira nem mernek róla beszélni, hogy már-már vannak olyan vallásos körök, ahol a kegyelem szó szitokszónak számít és nagyon rossz értelemben veszik, mert úgy gondolják, hogy az az embereket eltávolítja Istentől.

Titus 2,11.

11. Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek,

Minden embernek megjelent az üdvözítő kegyelem. Mit jelent az, hogy üdvözülni? Ugye az a *sozo* szó. Az üdvösség szó több mindent jelent. Ez a szó, hogy *sozo*, több mindent is jelent. Tehát az üdvösséget egyrészt, az is benne van, amikor újjászületünk, amikor közösségbe kerülünk Istennel. Jelenti a megmenekülést, a megtartást, a megszabadulást, a kiszabadulást. Sokféle módon használja a

Biblia a szöveggörnyezetének megfelelően. Megjelent az üdvözítő kegyelem minden embernek. Végülis a világon minden ember elfogadhatja Isten kegyelmét, minden ember dönthet Jézus mellett, mert az Jézus Krisztusban megjelent. Nézzük meg, hogy mit csinál a kegyelem! A Biblia itt azt mondja, hogy a kegyelem tanít bennünket és ezt a 12-es vers írja:

Titus 2,12.

12. Amely arra tanít minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértéktelenen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon:

De éppen az, amitől óvják az embereket, éppen a kegyelem az, ami közel viszi az embereket Istenhez. Nem eltávolítja, nem szélsőségbe taszítja, nem a bűnre ösztönzi az embereket, nem a céltévesztésre, hanem pontosan a kegyelem az, ami tanít bennünket. Ami ezen kívül van, az egy megtévesztő kegyelem. Az nem Isten kegyelme, az egy félreértelmezett kegyelem. Mondja az Írás, hogy mindent szabad nekem, de nem minden használ. A Galata levélben olvassuk ezt. Tehát nem minden használ és nem minden van a javunkra, nem minden van a hasznunkra.

Ha mi Isten kegyelmét tényleg komolyan vesszük, akkor Isten kegyelme arra tanít bennünket, hogy minél inkább elváltozzunk az Úr Jézus képére és a hasonlatosságára. Ha a fizikai világban megszületik egy ember, beleszületik a világba egy csecsemő, akkor ebben a világban még nem képes eligazodni, hiszen azt sem tudja, hogy hova csöppent. Mikor egy gyerek növekszik, látod, hogy mindent felfedez, valamikor játszik a kezével: „Jé, van ujjam, milyen érdekes”, és sok mindent meg kell neki ismerni.

A szellemi értelemben ugyanez a helyzet. Amikor valaki elfogadja az Ő megváltását, elfogadja a Krisztus munkáját, elfogadja a keresztség munkáját, hallotta az Evangéliumot, hitre jut és igazi szívbéli hittel válaszol, akkor ugyanúgy, ahogy a fizikai világba beleszületünk, ugyanúgy szellemi értelemben beleszületünk Isten országába. Ez egy örök tagság az én hitem szerint. Nem muszáj, hogy egyetértésel velem. Én nem hiszek az üdvösség elvesztésében. Az üdvösség nem egy kulcsosomó. Jézus olyan árat fizetett ezért, az Ő vére olyan értékes, hogy nem hiszem, hogy bármilyen bűn felül tudná írni Jézus megváltását.

De akkor ez arra sarkall minket, hogy szabadosan éljünk, hogy bűnt kövessünk el? Éppen az ellenkezője! Mert ha megértjük Isten szeretetét, akkor az arra tanít bennünket, hogy tényleg elváltozzunk az Ő képére és a hasonlatosságára. Péter írja a levelében, hogy az isteni fajta természetnek váltunk a részesévé. Ez a természet ez hol van? Bennünk van. A bensőnkben van. Új teremtetek vagyunk. A mi szellemünk és Isten Szelleme egyesült, eggyé vált. De ez még nem jelent automatikus változást a fizikai életünkben, hiszen a lelkünk, az értelmünk, az érzelmünk és az akaratunk nem lett megváltva. Az ugyanolyan, mint előtte volt. A gondolkodásunk nem lett megváltva, mert ugyanúgy gondolkodik egy ember az újjászületése után, mint előtte. Itt van a mi részünk. Van Istennek egy része, Isten elvégezte a mi újonnan születésünket a Szent Szellem által, tehát a szellemünk, a bensőnk, az igazi valónk egy teljesen krisztusi ember. El van pecsételve, mondja az Efézusi levélben az Írás, hogy el van pecsételve Isten Szellemével. Ahhoz nem fér hozzá a bűn, ahhoz nem fér hozzá a gonosz, ahhoz nem fér hozzá a kárhozat és ez a szellemünk a belső emberünk.

Amikor valaki újjászületik, utána miért jön a kárhozatás? Miután újjászületett, még ugyanúgy gondolkodik, mint előtte. Ugyanaz a szokása, ugyanazok a hústest kívánságai és sorolhatnánk tovább és akkor onnantól kezdve elkezdődik egy növekedési szakasz. Úgy, ahogy egy gyermek növekedik. Péter írja a levelében, „Mint ma született csecsemők, az igazi, hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete”. Tehát Isten Igéjén el kell kezdeni növekedni. Ez a növekedésünk nem a szellemünkben történik meg, hanem az elménkben, az értelmünkben és az akaratunkban történik. Meg kell változtatni a gondolkodásunkat, el kell kezdenünk megváltozni az Ige szerint és ez egy folyamat, ez egy élethosszig tartó folyamat, úgy hívják, hogy megszentelődés.

Az azonnali megszentelődés az, amikor újjászülettünk. Az egy szempillantásban megy végbe, amikor befogadtuk Krisztust, amikor újjászülettünk. A folyamatos megszentelődés pedig az elme megújítása, a test odaszánása. A Római levél 12,1–2 írja, hogy szánjuk oda magunkat, hogy változtassuk meg a gondolkodásunkat, hogy növekedjünk Őbenne. Tehát miután belekerültünk Isten országába,

elkezdődik egy növekedés. Ahogy a magot elplántálják a földbe, vagy a növényt beleültetik a földbe, nem terem azonnal gyümölcsöt, igaz? Hanem van egy növekedési szakasza, van egy ideje, amíg az elkezd gyümölcsöt teremni és itt esnek csapdába a keresztények. Valaki bejön a gyülekezetbe, új ember, újjászületik, elfogadja Krisztust és mondjuk előtte alkoholista volt. Tehát vegyünk egy ilyen nagyon rossz példát. Akkor mi fog történni a második napon, avagy a következő vasárnap, amikor jön? Ugye első vasárnap, amikor jött elmondták neki, hogy Isten mennyire szeret téged, Isten nem akarja, hogy az életed romokban heverjen, nem akarja Isten azt, hogy az alkohol legyen a te urad, stb.

Elmondjuk és persze egyetért, de ő egy megkötözöttségben él, a fizikai teste az alkohol uralma alá került. Vagy beszélhetünk kábítószerrel, vagy bármilyen más olyan dologról, ami uralhatja az embert. Elfogadja az Urat, új teremtés lesz és bekerül Isten országába. És mit tesz a polgár? A következő vasárnap is bejön a gyülekezetbe és megint nem a Szent Szellemtől részegedett meg éppen és akkor mit mondanak neki a testvérek? Isten nem szeret téged! Hogy lehetsz te ilyen disznó, hogy már megint ittál, már megint részeg vagy, megint hogy nézel ki? És akkor elmondják a Péter levélből, hogy a megfürdetett disznó visszament a sárnak fürdőjébe. Felolvasunk a Péter levélből ilyenkor. Jön a kárhozzátása az illetőnek, aki egy idő után elmarad és elmarad a növekedése is. Na most ezzel én nem szeretném azt mondani és abszolút nem ez az üzenet, mert ezer okot tudok mondani, amiért az alkoholizálás, vagy bármilyen megkötözöttség gonosz dolog, rossz dolog és bármilyen bűn az emberek életében céltévesztés, amiket tesznek, azzal mind a saját életüket rombolják.

Nem tud senki megváltozni egy perc alatt. Van, amikor tényleg csoda történik és Isten csodát tesz, láttunk olyat, hogy egy alkoholista az újjászületésekor azonnal megszabadult. Isten megszabadította a szenvedélyétől, de van, hogy ez egy folyamat, Istennek a kegyelme. Ő Isten országához tartozik. Ezzel nem fölszabadítani szeretnék senkit a bűnre, hanem azt szeretném, hogy értsük meg Isten szeretetét. Isten türelmes hozzánk, Isten szeret bennünket. Nem egy nap alatt nő föl egy gyerek sem. Nagyon sok minden dolgot művel addig, mire felnőtté válik, de nem dobod ki a családból csak azért, mert még ezen az értelmi szinten van. Tehát mire kell törekednünk? Arra, hogy Isten országában, tehát az ő növekedésének az útján ott álljunk mellette, segítsünk, hogy tudjon megszabadulni a megkötözöttségétől. Nagyon sokszor volt, hogy kérte az illető, hogy imádkozzunk érte, mert őszintén bevallotta, hogy teljesen az alkohol uralja, nem tud tőle megszabadulni. Amikor valaki Isten segítségét kéri ebben az ügyben, akkor meg tud tőle szabadulni és megjön a csoda.

Tehát visszatérve ide a Titus levélhez, azt mondja:

Titus 2,12–13.

12. Amely arra tanít minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértéktelenen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon:

Mit jelent az, hogy szent? Nem azt jelenti, hogy szentté fognak avatni, hanem azt, hogy különítsük el mindenünket Isten számára. A szent azt jelenti, hogy Isten számára elkülönített. Azok még lehetnek tárgyak is. A Biblia is egy szent dolog, nem ezen kávézol gondolom, vagy nem ezen eszed a tízóraidat. Tehát ilyen szempontból megkülönböztetett figyelemmel tekintünk rá.

Vagy vannak például termek, szent helyek. Ezt a helyet nem adjuk ki diszkónak, biztos lehetsz benne, mert ez az Istennek odaszentelt hely. A mi életünkben is kell, hogy legyenek helyek, sőt minden hely, amit Istennek szentelünk, amit odaszentelünk. Ez egy növekedési folyamat. Valaki egyszer mondta, hogy ha Isten minden rossz szokásunkat egyszerre levágna rólunk, akkor összeomlanánk, megsemmisülnénk. Tehát folyamatosan lemetszegeti az Úr azokat a rossz szokásokat, azokat a káros szokásokat, amiket a Biblia bűnnek nevez, azokat folyamatosan lemetszi rólunk az Úr.

13. Várván ama áldott reménységet és a mi nagy Istenünk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését;

Ki az, akit mi várunk vissza? Mi a mi várakozásunk? Ki a mi reménységünk? Az, hogy Jézus vissza fog jönni és Jézus vissza fog jönni, mert megígérte. Vissza fog jönni a gyülekezetért. Itt jön a következő kérdés, hogy mi van azokkal az emberekkel, akik nem érték meg és nem érik meg az Úr Jézus visszajövetelét? Arról is beszél a Biblia, beszél az Írás, az 1Thessalonikai levélben olvasunk erről. Én azt mondom, hogy oda is lapozom a Bibliámat, még pedig az 1Thessalonikai levél 4. feje-

zet 13-as igeverse, hogy ilyen szívvel legyünk és így gondolkodjunk azokról, akik elköltöznek, amit a Biblia mond.

1Thessalonika 4,13.

13. Nem akarom továbbá, atyámfiain, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, akik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük

Nagyon-nagyon szépen fogalmaz Pál, elalvásnak nevezi. Tehát olyan állapot, mint amikor valaki alszik. Nyilván a fizikai test haláláról van szó, de a szellem és a lélek örök. Gyakorlatilag miért haltott a test? Azért, mert elmegy belőle az élet, nincs, ami mozgatja. Ezt nagyon érdekesen mutatta meg – nem is tudom kitől láttam, azt hiszem Benny Hinntől, vagy lehet, hogy még Jim pásztor mutatta. Ha én most a kezemre egy kesztyűt húznék, akkor mit látnál? Nyilván nem a kezemet, hanem a kesztyűt. Ha kihúzom belőle a kezemet, akkor mi történik a kesztyűvel? Leesik. Ugyanez történik a fizikai test halálánál, nincsen benne az élet. Elköltözik belőle az élet, elköltözik az ember szelleme és a lelke. Tehát ezt jelenti. Olvasom még egyszer a 4,13-at.

1Thessalonika 4,13–14.

13. Nem akarom továbbá, atyámfiain, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, akik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük

Ha egy fizikai kapcsolat megszakad, az nyilván hatalmas szomorúsággal tölti el az embert és ez belefér, így van mindannyiunknál. Ez egy nagyon rossz helyzet, amit föl kell dolgozni az embernek. Ahogy mondtam, Isten adott időt, még Mózes halálakor is harminc napot, hogy igen, dolgozd föl, mert ez egy veszteség. Mindenféleképpen veszteség azoknak, akik itt maradtak. Aki elment, annak hatalmas nyereség. Ha nem lennénk annyira magunkba fordulóak és a másik oldaláról néznénk a dolgot, akkor őt hatalmas nyereség, hatalmas öröm érte. Olyan öröm, amit majd mindnyájan meg fogunk tapasztalni, amikor elmegyünk. Így kell erre gondolni.

Természetesen, akik a hiányt elszenvedik, azok ezt veszteséggé élik meg és ez veszteség is, a Biblia tanítja. Ezt az úgynevezett gyászt föl kell dolgoznia az embernek, méghozzá minél előbb. Ilyenkor egy dolgot tudunk tenni, hogy olvassuk az Igét. A mi vigasztalásunk az Istentől van. Tehát nem szabad, hogy a szeretteink elköltözése hívőként szomorúsággal töltsön el. Olyan szomorúsággal, hogy a végén maga is megbetegszik, depressziós lesz és további károkat okoz saját magának és ezt az elköltözött szeretteink sem szeretnék. Mindenképpen kell erről tudni, ezért beszélünk erről.

14. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképpen az Isten is előhossa a Jézus által azokat, akik elaludtak, Övele együtt.

Tehát ez nem egy végleges búcsú, nem egy végleges elköltözés, nem egy végleges eltávozás, hanem ez egy időleges dolog. Itt mi egy idősíkon élünk, egy lineáris idősíkból hiszünk. Van kezdet és van vég és a földi itt tartózkodásunknak is van egy ideje. Megnéztem a Bibliában, hogy először a halál szót az 1Mózes 2,16-ban találjuk, amikor ezt Isten elmondta Ádámnak.

1Mózes 2,16–17.

16. És parancsola az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden fájáról bátran egyél.

17. De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert amely napon eszel arról, bizony meghalsz.

Azt nem tudom, hogy Ádám értette-e, hogy mi az, hogy valaki meghal, hiszen ő még senkit nem látott meghalni. Történt az első gyilkosság a Bibliában, amikor Káin megölte Ábelt. Nem tudom, hogy addig láttak-e valakit meghalni. Nem tudták, hogy mi az, hogy halál, mert a halál Istennek nem barátja, hanem ellensége. A halált nem Isten teremtette. A halált nem Isten adta. A halált a bűn hozta be, még pedig Ádám bűne hozta be erre a világra. A halál miatt mégis nagyon sokan Istent okolják. Miért vette el Isten a gyereket? Miért engedte Isten? Ismerjük ezeket a mondásokat. Ennek semmilyen bibliai alapja nincs. Világosan tanítja az Írás, mert annak okáért egy ember miatt jött be a világra a bűn és a bűn által a halál és a halál mindenkire, minden embere elhatott. Tehát ez egy olyan szellemi törvény, ami Ádám vétke miatt jött be erre a világra.

Pontosan azért jött Jézus, hogy helyreállítsa az embert, hogy a halál végképp le legyen győzve. Az Úr Jézus második eljövetelekor minden hívő keresztény egy olyan megdicsőült testet kap, ami-

ben már nincs halál, nincs semmi rossz, nincs betegség, nincs fájdalom és egy tökéletes testet kapunk. Ez az Úr Jézus visszajövetelekor fog megtörténni és akkor minden Krisztusban elhunyt fel fog támadni. Tehát lesz feltámadás és meg fog ez történni. Akik pedig elaludtak, azok Jézussal vannak.

1Thessalonika 4,15–18.

15. Mert ezt mondjuk néktek az Úr szavával, hogy mi akik élünk, akik megmaradunk az Úr eljöveteleig, semmiképpen sem előzzük meg azokat, akik elaludtak.

Tehát ilyen szempontból nincs semmilyen különbség.

16. Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és először azok támadnak fel, akik meghaltak a Krisztusban;

17. Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk velük együtt a felhőkben, hogy találkozunk az Úrral a levegőben; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.

18. Annakokáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel.

Már a thessalonikai gyülekezetben is a korai hívők várták az Úr visszajövetelét. Azt tapasztalták, hogy közben elaludtak a szentek, eltávoztak, az Úr nem jött vissza. Akkor most hogy van ez? Pál nem véletlenül írta a thessalonikai hívőknek ezt a levelet. A korai hívők is hittek az Úr visszajövetelében, hiszen miért ne hittek volna. Már az Apostolok cselekedeteiben is olvastuk, hogy ahogy felvitetett Jézus, majd ugyanúgy fog visszajönni, tehát az Úr eljövetelelét várták. Ennek az idejét viszont Isten nem kötötte az emberek orrára.

Tehát, ha találkozol valakivel, aki tudja, hogy mikor jön vissza az Úr, akkor köszönj el tőle gyorsan, mert ezt nem kötötte Isten az orrunkra. Egy dolog biztos, hogy az Úr vissza fog jönni és higgyétek el, hogy az Ő időzítése az tökéletes. Ez pontosan akkor fog megtörténni, amikor ez az Ő időzítésében lesz. Nem tudjuk ezt sürgetni, nem tudjuk késleltetni sem.

A Lukács evangéliumban nézzünk még egy történetet, ami szintén nagyon érdekes és majd a tisztító tűz kérdéséről is szeretnék azért egy-két szót ejteni, mert ezzel kapcsolatosan is vannak téves vallásos elképzelések és ezeket sem lehet a Bibliából igazolni.

A Lukács evangélium 16. részére lapozzuk a Bibliát és ott van egy történet. A teológusok azon vitatkoznak, hogy ez egy történet, vagy egy példabeszéd. Píldabeszédnek semmiképpen nem példabeszéd, hiszen Jézus példabeszédei előtt mindig van egy apropó, hogy miért mondja el. Itt egy történetet mond el az Úr és nem véletlenül teszi. Olvassuk el:

Lukács 16,19–26.

19. Volt pedig egy gazdag ember, és öltözik vala bíborba és patyolatba, mindennap dúsan vigadozván:

Tehát egy világi életet élő ember és még jó anyagi helyzetben is volt, ahogy látjuk az Írásból.

20. És volt egy Lázár nevű koldus, aki az ő kapuja elé volt vetve, fekélyekkel tele.

21. És kívánt megelégedni a morzsalékokkal, melyek hullanak vala a gazdagnak asztaláról; de az ebek is eljövén, nyalják vala az ő sebeit.

22. Lón pedig, hogy meghalt a koldus, és vitették az angyaloktól az Ábrahám kebelébe; meghalt pedig a gazdag is, és eltemették.

Itt két személyről van szó. Az egyik egy mulatozós, jómódban élő ember, a másik egy szegény ember. A szegény ember volt az, akihez jöttek az angyalok és vitték az Ábrahám kebelére. Ószövetségi a történet ugye, amikor Jézus ezt elmondja. Az Ószövetségben a Seol volt az a hely, ahol az elhunytak szellemei voltak. A Seolnak két része volt, volt az elkárhozottak része és volt az Ábrahám kebele, ahogy ezt látjuk Saul történetében is.

Amikor Saul az endori jósasszony által megidézette Sámuel szellemét, ott is látjuk, hogy Isten megengedte Saul királynak, hogy megjelenjen neki. Tehát följött a Seolból, de még mielőtt bármilyen messzemenő következtetéseket levonnánk, tisztázzuk, hogy valaki üdvözülni vagy nem üdvözülni, semmi köze az anyagi helyzetéhez. Tehát nem azért ment a Seolba, vagy a pokolba, mert gazdag volt és a szegény, meg nem azért ment az Ábrahám kebelére, mert szegény volt. Semmi köze a kettőnek egymáshoz. Az ószövetségben a törvény volt a mérvadó. A törvény megtartása, vagy meg nem tartása. Volt a törvény áldása és volt a törvény átka.

A törvény áldásáról olvashatunk az 5Mózes 28-ban és olvashatunk a törvény átkáról is. A jó hír az, hogy a törvény átkától meg lettünk váltva, de ez már egy másik történet.

23. És a pokolban felemelé az ő szemeit, kínokban lévén, és látá Ábrahámot távol, és Lázárt annak kebelében.

Mit látunk itt? Azt, hogy test nélkül ugyanúgy él az ember. Tehát ahhoz, hogy éljen, ahhoz nem szükséges egy fizikai test. Itt azt írja a Biblia, hogy miután eltemették, látott, érzett, hallott, beszélt. Annyira valóságos dolog ez itt. Itt Jézus világosan elmondja.

24. És ő kiáltván, monda: Atyám, Ábrahám! Könyörülj rajtam, és bocsásd el Lázárt, hogy mártsa az ő ujjának hegyét vízbe, és hűsítse meg az én nyelvemet; mert gyötrettetem e lángban.

Tehát láthatjátok, hogy az ember eltávozásakor a szelleme és a lelke, tehát az érzékszervei és a szellem teste az ugyanúgy működik, csak nem egy fizikai testhez van kötve. Itt ebből a történetből, ezt látjuk, de ha valaki azt mondja, hogy példabeszéd, akkor is ugyanezt látjuk, mert ezt Jézus mondja. Ezt nem akar ki mondja, hanem Jézus mondja.

25. Monda pedig Ábrahám: Fiam, emlékezzél meg róla, hogy te javaidat elvetted a te életedben, hasonlóképpen Lázár is az ő bajait: most pedig ez vigasztaltatik, te pedig gyötrettetel.

Itt van a lényeg.

26. És mindenekfelett, miköztünk és tiközöttetek nagy szakadék van, úgyhogy akik akarnának innét tihozzátok általmenni, nem mehetnek, sem azok onnét hozzánk át nem jöhetnek.

Folytatódik még tovább, de most a témánk szempontjából itt ennyi ebből a történetből elég. Mit ír itt az Írás? Azt, hogy az ember örök élete, az üdvössége itt a földi életében már egy eldöntött dolog. Amikor valaki Krisztusban van, akkor örök élet van benne. Akkor ő Isten országának a része, Isten országához tartozik. Ez volt Jézus előtt. Mindig meg kell nézni, milyen változást hozott Jézus itt a történetben? A lényeg az, hogy a foglyoknak is prédikált. Jézus felvitetett és azt írja az Írás, hogy a tömlöcben lévő foglyoknak prédikált. Lement a Seolba és azt írja az Írás az Efézusi levél 4,8-ban, hogy foglyokat vitt fogva.

Efézus 4,8–9.

8. Ezért mondja az Írás: Fölmenvén a magasságba, foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek.

9. Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, mint hogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeire?

A Biblia azt mondja a Péter levelében, hogy a tömlöcben lévő szellemeknek prédikált. A pneuma szót használja. Sokan azt mondják, hogy Jézus bejelentette a győzelmét, de nem erről van szó, hanem a Seol megszűnt és Jézus fölvitte az összes foglyot a magasságba és mindezek a személyek mind az Úrral vannak.

Tehát ezt kell tudni az elhunytakról, hogy ők Jézussal vannak. Mind Jézussal vannak. Nézzük az 1Korinthus 3-as fejezetét. Van ott valami érdekes dolog. Amikor azt gondolják az emberek, hogy a mi üdvösségünk, a mi örök életünk, hogy az örökkévalóságot hol fogjuk eltölteni, az majd a halálunk után fog eldőlni, vagyis az embernek az üdvössége ezen múlik. Ez megint egy téves hit. Meg fogjuk nézni, hogy miért gondolják ezt némelyek. Egy teljesen téves bibliai értelmezés, hogy majd az ember halála után a bűnei meg lesznek ítélve és még szenvedni kell majd a bűneiért. Azért mondom, hogy megtévesztő kegyelem, amikről prédikálnak az emberek.

Ezek az emberek úgy gondolják, hogy Jézus vére nem volt elegendő ár minden emberért, hanem még az embernek majd meg kell fizetni a saját üdvösségéért, de ez egy teljesen, teljesen téves elképzelés, hiszen Jézus teljes váltságot fizetett.

1Korinthus 3,11–13.

11. Mert más fundamentumot senki nem vethet azon kívül, amely vettetett, mely a Jézus Krisztus.

Mi a fundamentum? Alapot jelent, arra épül rá a ház, arra épül az életünk. A mi keresztény hitünk erre a fundamentumra kell, hogy épüljön. Tehát Jézus Krisztus az alap, Ő a szegletkő, Őreá kell, hogy épüljön a mi életünk és Jézus az alapja az Egyháznak.

12. Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, pozdorját épít erre a fundamentumra;

13. Kinek-kinek munkája nyilván lészen: mert ama nap megmutatja, mivelhogy tűzben jelenik meg; és hogy kinek-kinek munkája minémű legyen, azt a tűz próbálja meg.

Mi a fundamentum? Alapot jelent, arra épül rá a ház, arra épül az életünk. A mi keresztény hitünknek erre a fundamentumra kell épülnie. Tehát Jézus Krisztus az alap, Ő a szegletkő, rá kell épülnie a mi életünknek. Jézus az alapja az Egyháznak.

12. Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, pozdorját épít erre a fundamentumra;

13. Kinek-kinek munkája nyilván lészen: mert ama nap megmutatja, mivelhogy tűzben jelenik meg; és hogy kinek-kinek munkája minémű legyen, azt a tűz próbálja meg.

Miről beszél itt a tűzzel kapcsolatban? Az ember üdvösségéről? Nem, hanem arról, hogy mit építünk arra a fundamentumra, mit építünk a Krisztusra, hogyan építjük fel a saját életünket. Mi az, ami meg lesz ítélve? A cselekedeteink lesznek megítélve. Lesznek olyan cselekedeteink, amik nem égnek meg, amik aranyat érnek. Nem ég meg! De lesz fa, széna, vagy pozdorja és ezek éghető anyagok. Ezek a hústesti dolgok, amik Isten országában éghető anyagnak számítanak. Nem az üdvösséggel kapcsolatos ez az igevers, hanem meg lesz ítélve mindenkinek a munkája.

14. Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmát veszi.

Jutalmat vesz, tehát itt a jutalomostásról van szó.

15. Ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga azonban megmenekül, de úgy, mint aki tűzön ment keresztül.

Itt írja világosan az Írás, hogy Ő maga azonban megmenekül, de úgy, mint aki tűzön ment keresztül. Ebből sokan azt a következtetést vonják le, hogy az ember majd tűzben fog szenvedni. Gyerekként engem arra tanítottak, hogy imádkozunk a tisztítóhelyen szenvedő lelkekért. Úgy gondoltuk annak idején – még az újjászületésem előtt volt –, hogy be lehet imádkozni valakit a mennybe. Ez egy teljesen téves elképzelés! A Biblia ezt nem tanítja! Ez a rész itt arról beszél, hogy mindannyian meg fogunk ítéltetni és mindannyian meg fogunk állni a Krisztus ítélőszéke előtt. A Róma 14-ben olvassuk ezt. Nézzük, hogy miről szól itt a történet, a 10. verstől.

Róma 14,10–12.

10. Te pedig miért kárhoytatod a te atyádfiát? avagy te is miért veted meg a te atyádfiát? Hiszen mindnyájan odaállunk majd a Krisztus ítélőszéke elé.

11. Mert meg van írva: Élek én, ezt mondja az Úr, mert nékem hajol meg minden térd, és minden nyelv Istent magasztalja.

12. Azért hát mindenikünk maga ad számot magáról az Istennek.

Tehát mi a Krisztus ítélőszéke elé állunk, nem az üdvösségünk felől leszünk megítélve, hanem a cselekedeteink lesznek megítélve, hogy mi az a munka, amit a Krisztusban végeztünk. Ennek a munkának jutalmát vesszük. Ezért mondta Pál, hogy a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk nem hasonlítható ahhoz a dicsőséghez, amely nekünk az Úr Jézus Krisztusban eltétezt. Azt mondja Pál, hogy nem hiába futok, nem levegőt csapdosok, nem hiába tesszük ezeket a dolgokat. Nyilván elsősorban az ember nem a jutalomért teszi, hanem az elköteleződéséből, az elszántságából. A krisztusi természet, az isteni fajta természet arra ösztönzi az embert, hogy igenis végezze a Krisztus munkáját, hogy épüljön, hogy növekedjen Őbenne és mindaz, amit Isten rábízott, azt pedig elvégezze.

Nézzük a Zsidókhoz írt levelet, hogy a mi megváltásunk befejezett. Erről számol be a Zsidó levél 9. és 10. fejezete. De előtte nézzük meg a Róma 3-at. Nem baj, mert legalább egy kicsit lapozzuk a Bibliánkat, az nem árt nekünk. A Róma 3,20 világosan írja, hogy az ember a törvény által igazul meg. Nem valamilyen cselekedetéből.

Róma 3,20–28.

20. Annakokáért a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg Őelőtte: mert a bűn ismerete a törvény által van.

21. Most pedig törvény nélkül jelent meg az Istennek igazsága, amelyről tanúbizonyságot tesznek a törvény és a próféták;

22. Istennek igazsága pedig a Jézus Krisztusban való hit által, mindazokhoz és mindazoknak, akik hisznek. Mert nincs különbség.

23. Mert mindnyájan vétkeztek, és az Isten dicsőségének szűkében vannak.

24. Megigazulván ingyen az Ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által,

25. Akit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul az Ő vérében, hit által, hogy megmutassa az Ő igazságát, mert hosszútűréséből elnézte a korábbi időkben elkövetett bűnöket.

26. És, hogy megmutassa az Ő igazságát a mostani időre nézve is, hogy igaz Ő, amikor megigazítja azt, aki a Jézus hitéből való.

Ez nagyon fontos dolog! Sokan ennek az első részét hiszik és prédikálják, hogy igen, látom, még mielőtt nem születtem, addig azt Isten elnézte, de utána már nem nézi el, de itt az Írás pontosan az ellenkezőjét írja, hogy a mostani időre nézve is. Itt jön, hogy ne dicsekedjen az ember a saját cselekedeteivel.

27. Hol van tehát a dicsekedés? Kirekesztetett. Mely törvény által? A cselekedeteké által? Nem; hanem a hit törvénye által.

Sokan, akik kárhoztatják, elítélik a másikat, akkor mit hirdetnek? Önmegigazulást hirdetnek! Azt hirdetnek, hogy ők jobbak, mint a másik, pedig egyáltalán nem jobbak. Nincs olyan, hogy kis bűn meg nagy bűn, mint a bűnök kategorizálása. Világosan mondja az Írás, ha valaki a törvényből megsért egyet is, akkor az egész törvényt megsértette. Az olyan, mint egy ablaküveg. Át lehet löni légpuskával, lyuk lesz rajta, át lehet löni ágyúgolyóval, akkor is összetörik. Így is, úgy is összetörik. Ilyen a törvény! Mindegy, hogy honnan sérti meg az ember, mert az már egy sérült törvény lesz. Éppen ezért a kegyelem – Isten kegyelme – ugyanúgy vonatkozik a bűnös emberre és ugyanúgy kiárad a hívőre. Azt mondja a Biblia, hogy még inkább megtartatunk Őáltala. Miután megigazultunk, még inkább megtartatunk Őáltala.

28. Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül.

A törvény kérdése is egy nagyon izgalmas rész. Aztán a Galata levél harmadik részéhez is elmegyünk. Itt az üdvösség kérdéséről van szó. Sajnos, még nagyon sok újjászületett hívő sincs tisztában azzal, hogy ő igenis megigazult Isten előtt.

Valakikkel beszélgettünk, nagyon régi hívők és idézett egy Igét, hogy ha kitartunk, és nem lan kadunk, akkor üdvözülni fogunk. Egyébként a Máté 24-ből idézte és abszolút nem az üdvösségről szól az egész történet. Nézzük meg, hogy így gondolkodtak a galaták is, a 3,7-től kezdjük.

Galata 3,7–14.

7. Értsétek meg tehát, hogy akik hitből vannak, azok az Ábrahám fiai.

Itt valószínű, hogy zsidókhöz beszél, a Galatában élő zsidókhöz. Ők diaszpórában éltek annak idején, amikor itt az Írások íródtak. Mindössze a zsidóság 10%-a élt abban a korban Izrael területén. A többiek, akik beleszülettek, nem is ismerték már a zsidó nyelvet, ezért görögül íródott az Újszövetség. Az Ószövetséget, a Septuagintát is emiatt fordították le görögre, hiszen voltak olyan zsidók, akik nem értették sem a héber, sem az arámi nyelvet. Az arámi nyelv a babiloni fogság után terjedt el.

8. Előre látván pedig az Írás, hogy Isten hitből fogja megigazítani a pogányokat, eleve hirdette Ábrahámnak az Evangéliumot: Tebened fognak megáldatni minden népek.

Isten megáldotta Ábrahámot és azt mondta neki, hogy áldássá teszlek téged és tebened fognak megáldatni. Ezért fontos az, hogy az a mag, akiről a Biblia ír, hogy a kígyó fejére fog taposni – mindjárt ott a Mózes első könyvében –, pontosan leírja, hogy test szerint milyen ágon fog eljönni, és milyen ágon fog testet öltetni.

9. Ekként a hitből valók kapnak áldást a hívő Ábrahámmal együtt.

Eloolvashatod az Ábrahám áldását, az 5Mózes 28-ban van, arra ma nem fog sor kerülni, valószínű.

10. Mert akik a törvény cselekedeteiből vannak, átok alatt vannak; minthogy meg van írva: Átkozott mindenki, aki meg nem marad mindazokban, amik meg vannak írva a törvény könyvében, hogy azokat cselekedje.

11. Hogy pedig a törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert az igaz ember hitből él.

Két dologról beszél itt a Biblia, a törvény áldásáról és az átokról. Mi a törvény áldása? Ha valaki megtartja a törvényt, akkor a törvény megtartása által el tudja venni azokat az áldásokat, ez egy ószövetségi kép. Mivelhogy ezt nem lehetett megtartani, senki nem tudta tökéletesen megtartani, ott is egyébként Isten kegyelme volt az, ami által az emberek meg tudtak menekülni. Az engesztelő áldozat volt, ami miatt Isten elnézte nekik az elkövetett céltévesztéseiket.

12. A törvény pedig nem hitből van, hanem amely ember cselekszi azokat, élni fog általa.

Tehát a törvény teljesen a cselekedetekből van, de most nem a cselekedetek korszakában élünk, hanem a kegyelem korszakában.

13. Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká tétetvén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ:

Tehát Jézus vette el a törvény átkát és megmaradt az áldás a Krisztusban. Itt írja a 14-ben, hogy miért tette ezt Jézus:

14. Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit által.

Ezért lettünk megváltva, hogy az Ábrahám áldása a Krisztus Jézusban legyen a pogányokon. Amikor az áldásokról beszélünk, akkor miről beszélünk? Akkor tényleg ez egy jóléti Evangélium, és ezt sokan nehezményezik, hogy jóléti Evangéliumot hirdettek. Igen, áldottak vagyunk, mert Krisztusban az Ábrahám áldása a miénk. Ha elolvasod az Ábrahám áldását, az mind a miénk. Ezt nem én mondom, ezt nem valami sikerevangéliumot hirdető, marketinges emberek beszélnek, hanem ezt a Biblia mondja. Ezt csak egyszerűen el kell olvasni, hogy az Ábrahám áldása a Krisztus Jézusban a pogányoké. Mi is pogányok voltunk, amint az Efézus 2. írja, Krisztus nélkül valók voltunk mindannyian. Nem volt reménységünk! Ott írja az Írás. Igazából erről van szó.

Ha megnézzük a 3. fejezet elejét, Pál apostol ezért feddi meg a galatákat, ezért dorgálja meg őket, mert eltértek az Evangélium egyszerűségétől és igazságától, visszamentek a törvényhez. Azt mondja az Írás, hogy ha valaki törvény által akar megigazulni, akkor kiesik az Isten kegyelméből. Tehát ki lehet esni! Azt mondja, hogy csináld egyedül, ha te úgy gondold, hogy a te munkád értékesebb, mint Jézus munkája, akkor nem zavarlak benne! De egyszerűen nem tudjuk megtenni, lehetetlen megtenni, hiszen Krisztus megváltói munkája végzett el mindent.

Galata 3,1–5.

1. Oh balgatag galáciabeliek, kicsoda ígézett meg titeket, hogy ne engedelmessédjétek az igazságnak, kiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha köztetek feszítettett volna meg?

Pál elmondta, és beszélt a Krisztus haláláról, beszélt az Ő feltámadásáról. Azt mondta, hogy olyan élethűen mondtam el, mintha ez előttem történt volna. Jöttek a judaizálók, jöttek azok, akik kardoskodtak a törvény mellett és el akarták fordítani ettől az egyszerű igazságtól az újonnan megtérteket, az új hívőket.

2. Csak azt akarom megtudni tőletek: a törvény cselekedeteiből kaptátok-e a Szellemet, avagy a hit hallásából?

A törvény cselekedeteiből senki nem kapott Szent Szellemet. Amikor Mózes felment a Sínai hegyre, ott háromezer ember meghalt, a törvény után. Amikor Isten Szelleme kitöltetett pünkösd napján, akkor háromezer ember üdvözült. Tehát lehet látni a különbséget, hogy óriási különbség van. Ezt hit által kaptátok, vagy a törvény cselekedeteiből? Azt mondja Pál, hogy ennyire esztelenek vagytok, más szóval, ennyire bolondok vagytok? Simán azt mondja, hogy valami nincs rendben nálatok. Amit Szellemben kezdtek el, most testben fejeznétek be?

A testben való befejezés alatt mit ért? A törvényhez való visszamenetelt, a saját cselekedeteket, a saját erőfeszítést. Nagyon sok keresztény küszködik ezzel. Tehát ez a félremagyarázott kegyelem, a félreértett kegyelem, a félreértelmezett kegyelem, a megtévesztő kegyelem, hogy úgy gondolják, hogy igen, vissza kell menni a törvényhez.

3. Ennyire esztelenek vagytok? Amit Szellemben kezdtek el, most testben fejeznétek be?

4. Annyit szenvedtetek hiába? ha ugyan hiába.

5. Annakokáért, aki a Szellemet szolgáltatja néktek és hatalmas csodákat tesz közöttetek, a törvény cselekedeteiből, vagy a hit hallásából cselekszi-é?

Ezeket a kérdéseket teszi föl Pál a galatáknak. Isten Szelleme által történnek a csodák és mindez hit által, a hit hallásából történik. Az üdvösség is a hit hallásából történik. Képesek visszamenni az emberek a törvényhez, képesek megkötözni saját magukat a törvénnyel és képesek azon gondolkodni, hogy ha valamit elrontanak, ha valamit eltévesztenek, akkor Isten a pokolba fogja hajítani őket. Isten pontosan azért küldte el az egyszülött Fiát, azért küldte el az Urat, hogy megmentse, megszabadítsa az embereket. Isten terve, Isten célja az, hogy minden ember üdvözüljön és az igazság ismeretére eljusson – ahogy olvassuk a Timótheus levélben. Istennek az a terve, hogy az emberek üdvözüljenek. Eleve Isten elrendelte az Urat engesztelő áldozatul. Az eleve elrendelés megint egy másik történet.

Efézus 2,5–10.

5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!

Tehát a Krisztussal megelevenített.

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban:

Tehát a mi állampolgárságunk a mennyekben van – ahogy írja a Filippi levélben –, hogy a mi állampolgárságunk a mennyekben van, ahonnan a megtartó Úr Jézust is várjuk. Tehát egy hívő embernek, ha eltávozott, ha még itt van, nem szabad, hogy a depresszió semmilyen szinten úrrá legyen rajta. Az örömmel kell úrrá lennie rajta. Amikor bizonyosságot tesznek, amikor beszélgettek emberekkel, akkor tegyetek bizonyosságot arról, hogy nincs miért szomorkodni, nincs miért depresszióba esni, hiszen az Evangélium, a jó hír világosan elmondja, hogy mi történik. Ez mindannyiunkkal meg fog történni, vagy az egyik, vagy a másik. Vagy itt megvárjuk fizikai testben, amíg az Úr visszajön, vagy nem várjuk meg. A végeredmény mindenképpen ugyanaz lesz. Ez vigasztaljon bennünket, mert Isten Igéje csodálatos.

7. Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban.

Azért nem egy megtévesztő kegyelmet prédikálunk, hanem tényleg Isten igazi kegyelmét.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez;

9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.

10. Mert az Ő alkotása vagyunk, újratereztetvén a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.

A Krisztus Jézusban, ahogy növekedünk, Isten Szelleme a segítségünkre van, az új természet a segítségünkre van abban, hogy tudjunk növekedni, hogy tudjunk helyes döntéseket hozni.

Valakitől hallottam, hogy a szellemi döntések. Nincs szellemi döntés – bocsánat, hogy ezt mondom. A döntések mindig a lélek szintjén dőlnek el. Az ember az értelméből, az akaratából, a gondolataiból dönt. A kérdés az, hogy ez a döntés milyen befolyásra történik, Isten Szellemének a befolyására, az érzéseid befolyására, vagy külső nyomásra történik. Mindig minden az elménkben dől el, mert amerre megy az agyunk, arra megyünk mi is. Amilyen befolyás ér bennünket, olyan befolyás alapján hozunk meg döntéseket. Amikor az ember szellemibbé válik, fölnövekedik, – nem a szellemében, hanem az értelmében –, akkor világosan képes meghallani Isten vezetésének hangját. Ezek nyilván nem hallható hangok, hanem ez egy olyan belső világosság, egy olyan belső késztetés, hogy Isten Szellemének az indíttatására hozzuk meg a döntéseinket.

Ez a felnövekedettség, amikor az ember nem az érzései, nem a hústeste, nem a pillanatnyi érzelmei alapján hoz döntést. Mindenkivel előfordult már, hogy mérges lett, ideges lett és ha az ember ilyen állapotában hoz meg döntéseket, akkor ott nem jó eredmények születnek. Ezek hústesti döntések. Le kell csillapítani az embernek az elméjét és be kell menni az úgynevezett belső szobába, le kell csendesedni és Isten nem fogja túlkiabálni a világot. Ő csendes, szelíd, romolhatatlan. Isten belülről szól az emberhez. Így képes az ember meghallani Isten vezetését, így képes az ember Isten szerinti döntéseket hozni.

Visszatérve az alap üzenethez, nem kell az embernek rosszul megélnie ezeket a környezeti hatásokat. Ilyenek az ünnepek is, például a halottak napja, amikor a szeretteinkről megemlékezünk. Adjunk hálát Istennek és örvendezzünk azokért, akik odaát vannak már, hogy ők az Úrral vannak, hogy teljes örömben vannak. Mi pedig igyekezzünk arra, hogy megfussuk a mi futásunkat, és örömmel tegyük mindezt. Az elválás csak időleges. Találkozunk a szeretteinkkel, találkozunk a nagyszülőkkel, gyerekekkel, férjekkel, feleségekkel, vagy bárkivel, akik eltávoztak.

Amikor kimentek esetleg a szeretteitek sírjához, akkor vigyetek magatokkal üdvösségkártyát, szórólapot, osszátok meg az Evangéliumot azokkal, akik elesettek, akik emiatt rossz állapotba kerültek, akik nem tudják feldolgozni a veszteségeiket, nem ismerik még az igazságot, hogy Jézus eljött és Ő örök üdvösséget szerzett minden embernek. Ennek örömmel kell eltöltenie az embert. A halál legyőzött! A Biblia ellenségnek nevezi a halált és Jézus Krisztusban pedig kapunk egy olyan megdicsőült testet, ami soha többé nem romlik meg, nem hízik el, nem lesz sovány. Ez fog velünk történni. Ez a mi jövőnk, a jövőképünk. Az elveszett embereknek nincs jövőképe. Az elveszett ember csak ebben a pár tíz évben képes gondolkodni, de Isten örök kegyelme a miénk!

Ha pedig valaki célt tévesztett, vagy nem úgy vezeti a saját életét, akkor meg kell térni belőle, mindegy, hogy mi az. Ahhoz, hogy megváltoztassuk az útirányunkat, ha rossz cél felé megyünk, akkor meg kell állni és meg kell változtatni az útirányt. El kell csendesedni, kell kérni Istentől vezetés. Isten Szelleme bennünk van, Isten Szelleme bennünk él és ha valamit meg akarunk tudni, akkor meg kell kérdezni Őt és el kell csendesedni. Isten Szelleme fog téged vezetni. Nem fog kiabálni, nem fogja túlkiabálni a zajos elménket, nem fogja túlkiabálni a zajos világot, vagy a környezetünket, hanem nekünk kell lecsendesedni és nekünk kell a belső füleinkkel meghallani a vezetés. Hálát adunk ezért Istennek!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

